

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE SUDA (četvrto vijeće)

25. rujna 2015.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Članak 99. Poslovnika Suda – Policijska i pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Europski uhidbeni nalog – Članak 2. stavak 4. i članak 4. točka 1. – Uvjeti za izvršenje – Nacionalno kazneno pravo koje podvrgava izvršenje europskog uhidbenog naloga, osim uvjetu dvostruke kažnjivosti, uvjetu da je za djelo propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje dvanaest mjeseci u skladu s pravom države članice izvršenja“

U predmetu C-463/15 PPU,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Rechtbank Amsterdam (Sud u Amsterdamu, Nizozemska), odlukom od 2. rujna 2015., koju je Sud zaprimio istoga dana, u postupku

Openbaar Ministerie

protiv

A.

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: L. Bay Larsen, predsjednik vijeća, K. Jürimäe, J. Malenovský, M. Safjan (izvjestitelj) i A. Prechal, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: A. Calot Escobar,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči obrazloženim rješenjem u skladu s člankom 99. Poslovnika Suda,

donosi sljedeće

Rješenje

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 2. stavka 4. i članka 4. točke 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje

* Jezik postupka: nizozemski

19., svezak 3., str. 83.), kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. (SL L 81, str. 24., str. 169.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 16., str. 169.; u daljnjem tekstu: Okvirna odluka 2002/584).

2. Zahtjev je upućen u okviru izvršenja europskog uhidbenog naloga u Nizozemskoj koji je izdao procureur des Konings bij de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (kraljev tužitelj pri Prvostupanjskom sudu u Bruxellesu) protiv A.-a.

Pravni okvir

Pravo Unije

3. Uvodne izjave 5. do 7. i 10. Okvirne odluke 2002/584 navode:

„(5) Cilj koji si je postavila Unija, da postane područje slobode, sigurnosti i pravde, vodi prema ukidanju izručenja između država članica i njegovu zamjenjivanju sustavom predaje osoba između pravosudnih tijela. Nadalje, uvođenje novog pojednostavljenog sustava predaje osuđenih ili osumnjičenih osoba u svrhe izvršenja kaznenih presuda ili kaznenog progona omogućuje ukidanje zamršenosti i opasnosti od kašnjenja koji postoje kod sadašnjih postupaka izručivanja. Tradicionalni odnosi suradnje koji su do sada prevladavali između država članica trebali bi biti zamijenjeni sustavom slobodnog protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako prije, tako i poslije donošenja pravomoćnih odluka, u području slobode, sigurnosti i pravde.

(6) Europski uhidbeni nalog, predviđen ovom Okvirnom odlukom, prva je konkretna mjera u području kaznenog prava kojom se primjenjuje načelo uzajamnog priznavanja, koje Europsko vijeće smatra ‚kamenom temeljcem‘ pravosudne suradnje.

(7) Budući da cilj ukidanja sustava multilateralnog izručivanja osoba, utemeljenog na Europskoj konvenciji o izručenju od 13. prosinca 1957., ne može biti dostatan postignut pojedinačnim djelovanjem država članica nego ga je, zbog njegovih učinaka i dosega, lakše ostvariti na razini Unije, Vijeće može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 2. [UEU-a] i članka 5. [UEZ-a]. U skladu s načelom proporcionalnosti, utvrđenim u spomenutom članku, ova Okvirna odluka ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.

[...]

(10) Mehanizam europskog uhidbenog naloga temelji se na visokoj razini povjerenja između država članica. Njegova primjena može biti suspendirana samo u slučaju da neka država članica ozbiljno i neprekidno krši načela iz članka 6. stavka 1. [UEU-a]. Kršenje utvrđuje Vijeće u skladu s odredbama članka 7. stavka 1. spomenutog Ugovora, s posljedicama predviđenima u članku 7. stavku 2. Ugovora.“

4. Članak 1. te okvirne odluke propisuje:

„1. Europski uhidbeni nalog je sudska odluka koju izdaje država članica s ciljem uhićenja i predaje tražene osobe od strane druge države članice, zbog vođenja kaznenog progona, izvršenja kazne zatvora ili naloga za oduzimanje slobode.

2. Države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog na temelju načela uzajamnog priznavanja u skladu s odredbama ove Okvirne odluke.

3. Ova Okvirna odluka ne mijenja obvezu poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela sadržanih u članku 6. [UEU-a].“

- 5 Članak 2. navedene okvirne odluke, naslovljen „Područje primjene europskog uhidbenog naloga“, glasi kako slijedi:

„1. Europski uhidbeni nalog može biti izdan u slučajevima počinjenja djela za koja je, u skladu s pravom države članice koja ga izdaje, propisana najviša kazna zatvora ili oduzimanje slobode od najmanje 12 mjeseci ili za koja je izrečena kazna zatvora ili je izdan nalog za oduzimanje slobode od najmanje četiri mjeseca.

2. Sljedeća kaznena djela, ako su kažnjiva u skladu s pravom države članice koja izdaje uhidbeni nalog, propisanom najvišom kaznom zatvora ili oduzimanjem slobode od najmanje tri godine i ako su utvrđena pravom države koja izdaje uhidbeni nalog, u skladu s odredbama ove Okvirne odluke i bez provjere dvostruke kažnjivosti djela, predstavljaju razlog za predaju osobe na temelju europskog uhidbenog naloga:

[...]

4. Za kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 2., tražena osoba može biti predana pod uvjetom da djela zbog kojih je izdan europski uhidbeni nalog predstavljaju kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja, bez obzira na elemente ili opis kaznenog djela.“

- 6 Članak 4. iste okvirne odluke, naslovljen „Razlozi za moguće neizvršenje europskog uhidbenog naloga“, u točki 1. propisuje:

„Pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga:

- 1) ako, u jednom od slučajeva iz članka 2. stavka 4., djelo zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja; unatoč tome, u odnosu na davanja, poreze, carine i razmjenu valuta, izvršenje europskog uhidbenog naloga ne može se odbiti na temelju činjenice da pravo države članice izvršenja ne propisuje istu vrstu davanja ili poreza ili da ne sadrži istu vrstu pravila s obzirom na davanja, poreze i carine te propise o razmjeni valuta kao pravo države članice u kojoj je izdan uhidbeni nalog;

[...]“

Nizozemsko pravo

- 7 Članak 7. stavak 1. Zakona o predaji (Overleveringswet) propisuje:

„1. Predaja se može odobriti samo u svrhu:

- a) sudske istrage koju su pokrenula tijela države članice koja izdaje uhidbeni nalog na temelju pretpostavke da je tražena osoba, prema mišljenju pravosudnog tijela koje izdaje uhidbeni nalog, počinila:

1. kazneno djelo opisano kao takvo pravom države članice koja izdaje uhidbeni nalog, koje se također nalazi na priloženom popisu 1. i za koje se, prema pravu države članice koja izdaje uhidbeni nalog, može izreći najviša kazna zatvora od najmanje tri godine ili

2. drugo djelo za koje se može izreći kazna u skladu s pravom države članice koja izdaje uhidbeni nalog i nizozemskim pravom, na koje se primjenjuje najviša kazna zatvora od najmanje dvanaest mjeseci,
- b) izvršenja kazne zatvora za traženu osobu, na državnom području države članice koja izdaje uhidbeni nalog, od četiri mjeseca ili u dužem trajanju, izrečene za djelo predviđeno točkama 1. i 2.“

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 8 Državni odvjetnik pri Rechtbanku Amsterdam podnio je tom sudu zahtjev za izvršenje europskog uhidbenog naloga procureura des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel izdanog 6. studenoga 2014., kojim se traži uhićenje i predaja A.-a, koji se tada nalazio u Nizozemskoj na izdržavanju nizozemske pravomoćne kazne zatvora kako bi se izvršila druga kazna zatvora u trajanju od pet godina na koju je A. bio osuđen u Belgiji.
- 9 Taj europski uhidbeni nalog upućuje na presudu 43. kaznenog sudskog vijeća Rechtbanka van eerste aanleg van Brussel (Prvostupanjski sud u Bruxellesu) koja je objavljena 7. listopada 2014.
- 10 Europski uhidbeni nalog u predmetu u glavnom postupku sadrži činjenični opis na temelju kojega je A. osuđen, koji je sažet kako slijedi. A. je 2. ožujka 2013. u Bruxellesu slomio staklo, opkorao svoju suprugu i jednom je rukom počeo gušiti, dok joj je drugom rukom sa slomljenim staklom udario po glavi, vratu i lijevoj ruci. Medicinskim pregledom supruge utvrđene su tri ozljede prouzročene šiljastim i oštrim predmetom. I prije toga, u razdoblju od 28. veljače 2013. do 2. ožujka 2013. A. je udario svoju suprugu.
- 11 Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku smatra da se za djela koja su kažnjiva na temelju belgijskog prava opisana kao „namjerno prouzrokovane tjelesne ozljede supruge kojima je prouzročena osobna nesposobnost za rad“ i „namjerno prouzrokovane tjelesne ozljede supruge“ u oba slučaja može na temelju nizozemskoga prava izreći najviša kazna zatvora od najmanje dvanaest mjeseci. S druge strane, treći dio djela koja mu se stavljaju na teret, to jest nedozvoljeno posjedovanje oružja, kažnjivo je nizozemskim pravom novčanom kaznom treće kategorije.
- 12 Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku dvoji u mogućnost izvršenja predmetnog europskog uhidbenog naloga za treći dio djela, imajući u vidu članak 7. stavak 1. Zakona o predaji koji, prema mišljenju toga suda, zahtijeva da su djela koja su stavljena na teret traženoj osobi kažnjiva u dvije dotične države članice i da je najviša kazna zatvora primjenjiva na djelo također u dvije države članice najmanje dvanaest mjeseci. Međutim, pita se je li odbijanje s naslova takvog tumačenja u skladu s člankom 2. stavkom 4. i člankom 4. stavkom 1. Okvirne odluke 2002/584.
- 13 U tim je okolnostima Sud u Amsterdamu odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Može li na temelju članka 2. stavka 4. i članka 4. stavka 1. Okvirne odluke 2002/584 država članica izvršenja prenijeti te odredbe u svoje nacionalno pravo tako da zahtijeva da djelo predstavlja kazneno djelo ne samo u svojem vlastitom pravu nego i da se za njega može izreći najviša kazna zatvora od najmanje dvanaest mjeseci?“

Hitni postupak

- 14 Sud koji je uputio zahtjev zatražio je da se o ovome zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom postupku predviđenom člankom 107. Poslovnika Suda.

- 15 Taj je sud obrazložio svoj zahtjev osobito ističući da izvršenje izrečene kazne zatvora A.-a počinje teći od 1. siječnja 2016. Međutim, od 17. rujna 2015. izvršenje te kazne može biti prekinuto pod uvjetom da on istodobno bude udaljen s nizozemskog državnog područja.
- 16 Na raspravi održanoj 24. srpnja 2015. sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku donio je rješenje o upućivanju na izdržavanje kazne zatvora za A.-a računajući od završetka trajanja pritvora izrečenog zbog drugih razloga. Na raspravi održanoj 18. kolovoza 2015. državni je odvjetnik izvijestio da će se izvršenje provesti u slučaju da se ne donese konačna odluka o europskom uhidbenom nalogu do završetka izvršenja kazne koju su izrekli nizozemski sudovi.
- 17 Prema sudu koji je uputio zahtjev, koji navodi da će rokovi za izvršenje europskog uhidbenog naloga iz članka 17. stavka 3. i stavka 4. isteći 21. rujna 2015., brzi odgovor Suda na prethodno pitanje izravno bi i odlučujuće utjecao na trajanje zatvora A.-a u Nizozemskoj. Naposljetku, sam A. je zatražio što je moguće bržu predaju belgijskim tijelima.
- 18 U tom pogledu, kao prvo, valja istaknuti da se ovaj zahtjev za prethodnu odluku odnosi na tumačenje Okvirne odluke 2002/584 koja pripada odredbama koje se nalaze pod glavom V. trećeg dijela UFEU-a, koje se odnose na područje slobode, sigurnosti i pravde. Prema tome, o zahtjevu se može odlučiti u hitnom postupku.
- 19 Kao drugo, A. je trenutačno u zatvoru, ali mu se kazna može prekinuti od 17. rujna 2015. pod uvjetom da ga se udalji s nizozemskog državnog područja. Sukladno A.-ovim željama, to se udaljenje može ostvariti njegovom predajom belgijskim tijelima izvršenjem europskog uhidbenog naloga. Bez odluke o izvršenju navedenog naloga prije 1. siječnja 2016., A. u načelu ostaje u pritvoru do provedbe te odluke.
- 20 U tim uvjetima, četvrto sudsko vijeće odlučilo je 10. rujna 2015. na prijedlog suca izvjestitelja i nakon saslušanja nezavisnog odvjetnika prihvatiti zahtjev suda koji je postavio prethodno pitanje da se o ovom prethodnom pitanju odluči u hitnom postupku.

Prethodno pitanje

- 21 Na temelju članka 99. Poslovnika, kad je pitanje postavljeno u prethodnom postupku jednako pitanju o kojem je Sud već odlučivao, kad se odgovor na takvo pitanje može jasno izvesti iz sudske prakse ili kad odgovor ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji, Sud može, u svakom trenutku, na prijedlog suca izvjestitelja te nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odlučiti obrazloženim rješenjem.
- 22 Stoga tu odredbu valja primijeniti u okviru ovoga prethodnog pitanja.
- 23 Sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 2. stavak 2. i članak 4. točku 1. Okvirne odluke 2002/584 tumačiti na način da se protive tome da predaja na temelju europskog uhidbenog naloga nije podvrgnuta samo uvjetu da u državi članici izvršenja djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog predstavlja kazneno djelo u skladu s njezinim pravom, nego i uvjetu da se za njega u skladu s istim pravom može izreći najviša kazna zatvora od najmanje dvanaest mjeseci.
- 24 U tom pogledu valja istaknuti da, na temelju članka 4. točke 1. Okvirne odluke, pravosudno tijelo izvršenja može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga ako, u jednom od slučajeva iz članka 2. stavka 4. te okvirne odluke, djelo zbog kojega je izdan europski uhidbeni nalog ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja. Navedeni članak 2. stavak 4. pobliže određuje da se ta mogućnost odnosi na kaznena djela koja nisu obuhvaćena stavkom 2. toga članka, bez obzira na elemente ili opis kaznenog djela.

- 25 Prema tome, navedena mogućnost odbijanja izvršenja ograničena je na slučaj kada se europski uhidbeni nalog odnosi na djelo koje se ne nalazi na popisu iz članka 2. stavka 2. Okvirne odluke 2002/584 i ne predstavlja kazneno djelo u skladu s pravom države članice izvršenja.
- 26 Međutim, s obzirom na to da nedozvoljeno posjedovanje oružja, koje je jedno od djela u predmetu u glavnom postupku, predstavlja prema sudu koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku kazneno djelo u nizozemskom pravu, valja zaključiti da odbijanje dotičnog izvršenja europskog uhidbenog naloga nije obuhvaćeno slučajem koji je izričito predviđen u članku 2. stavku 4. i članku 4. točki 1. Okvirne odluke 2002/584.
- 27 Uostalom, članak 2. stavak 4. i članak 4. točka 1. Okvirne odluke 2002/584 ili bilo koja druga odredba te okvirne odluke ne predviđaju mogućnost protivljenja izvršenju europskog uhidbenog naloga koji se odnosi na djelo za koje, iako predstavlja kazneno djelo u državi članici izvršenja, nije moguće izreći najvišu kaznu zatvora od najmanje dvanaest mjeseci.
- 28 Opći sustav Okvirne odluke 2002/584 i ciljevi koji se njome žele postići potvrđuju taj zaključak.
- 29 Naime, prema onome što proizlazi iz prva dva stavka njezina članka 2., ta okvirna odluka se u pogledu svoje primjene usredotočuje na kaznena djela koja mogu biti predmet europskog uhidbenog naloga na razini kazni koje su primjenjive u državi članici koja je izdala europski uhidbeni nalog (vidjeti u tom smislu presudu *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, EU:C:2007:261, t. 52.). To je zbog toga što se kazneni progon ili izvršenje kazne ili mjere oduzimanja slobode u pogledu kojih je takav uhidbeni nalog izdan izvršavaju u skladu s pravilima te države članice.
- 30 Suprotno sustavu izručenja koji je njome ukinut i zamijenjen sustavom predaje između pravosudnih tijela, Okvirna odluka 2002/584 ne uzima u obzir razinu primjenjive kazne u državama članicama izvršenja. To odgovara ključnom cilju koji se tom okvirnom odlukom želi postići, navedenom u njezinoj uvodnoj izjavi 5., osiguranja slobodna protoka sudskih odluka u kaznenim stvarima, u području slobode, sigurnosti i pravde.
- 31 Iz prethodno navedenih razmatranja proizlazi da članak 2. stavak 4. i članak 4. točku 1. Okvirne odluke 2002/584 treba tumačiti na način da se protive tome da predaja na temelju europskog uhidbenog naloga nije podvrgnuta samo uvjetu da u državi članici izvršenja djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog predstavlja kazneno djelo u skladu s njezinim pravom, nego i uvjetu da se za njega u skladu s istim pravom može izreći najviša kazna zatvora od najmanje dvanaest mjeseci.

Troškovi

- 32 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

Članak 2. stavak 4. i članak 4. točku 1. Okvirne odluke 2002/584 od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., treba tumačiti na način da se protive tome da predaja na temelju europskog uhidbenog naloga nije podvrgnuta samo uvjetu da u državi članici izvršenja djelo za koje je izdan europski uhidbeni nalog predstavlja kazneno djelo u skladu s njezinim pravom, nego i uvjetu da se za njega u skladu s istim pravom može izreći najviša kazna zatvora od najmanje dvanaest mjeseci.

Potpisi